

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Catechismvs, Dat is, De Christelijcke leeringhe/ in
maniere van t'samen-sprekinghe tusschen den Meester
ende den Discipel**

Coster, Franciscus

T'Antvverpen, 1607

Vande absolutie.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39385

Van dese, ende van alle andere sonden, daer my Godt in schuldigh kent, spreke ick mijn schuldt, ende mijn groote schuldt: ende ick bidde de H. Moeder Godts Maria, ende alle Godts lieue Heylighen, ende v Vader, dat v gheliene veur my te bidden, ende my een salighe penitentie ende absolutie mijner sonden te gheuen.

M. VVat doet ghy noch meer?

D. Ick aen-hooze neerstelijcken wat de Pziester seght: ende ick ontfanghe de penitentie die hy my in-stelt/ bekennende dat die minder is/ dan mijn sonden verdienen.

M. Is-men schuldigh dese penitentie t'aen-veerden?

D. Jae: hoe wel dat-men een andere soude moghen begheren / als-men bemerckt dat-men die niet en soude connen vol-brenghen.

M. Soude ick sondighen, in-dien ick peysde, Ick en sal die niet vol-brenghen?

D. Jae ghy: ende waer't dat ghy dit veur d'absolutie peysde / v biechte en soude van gheener weerden zijn. Want de Pziester die de maght heeft v van v sonden t'ontbinden / heeft oock de maght v tot penitentie te verbinden.

M. Wat doet ghy onder d'absolutie?

D. Ick vernieuwe mijn berouw / ende goedt propost van niet meer te sondighen: peysende metter herten: O Heere, t'is my hertelijcken leedt dat ick v vergramt hebbe; ende ick neme vastelijck veur my, niet meer in sonden te vallen. Heere gheeft my daer toe gratie, om v al-tijdt te behaghen.

Van de Penitentie oft satis-factie.

M. Wat doet ghy nae de Biechte ?

D. Ick dancke Godt van sijn ghenaeude / segghende: *Heere, ick dancke u, dat ghy my tot noch toe ghespaert hebt, ende mijn sonden deur dit heyligh Sacrament vergheuen.* Hier nae vol-brenghe ick soo haest / ende soo neerstelijck / als ick can / de penitentie die mijn Biecht-vader my in-gestelt heeft.

M. Ist sonde, sijn penitentie niet volbrengchen?

D. Jaet: alst gheschiedt willens ende wetens / oft deur eenighe onachtsaemheydt.

M. Waer-om moet-men de penitentie volbrengchen, aen-ghesien dat ons de sonden vergheuen zijn deur de biechte?

D. Om dat in alle sonden / ende by-sonder in dood-sonden / twee quaden zijn. Het een heet-men de schuldt der sonden: ende is den af-keer van Gode / die in de dood-sonde gheschiedt / al-men deur d'ouer-treden des ghebodts byanden Godts wordt / ende verdient / van Gode al-tijdt verscheyden te zijn: in de daghelijckische sonde ist een verflauwinghe in Godts liefde. D'ander is / een onbehoorlijk toe-keeren tot eenighe creature: d'welck verdient gheboelijcke pijn: in dood-sonden d'euwighe pijn der hellen / in daghelijckische / eenighe tijdelijcke. D'eerste quaedt wordt al-tijdt in de biechte vergheuen: het tweede en wordt niet al-tijdt gansch af-ghenomen / maer d'euwighe pijn wordt in tijdelijcke verandert / die-men in dit leuen moet vol-doen / oft nae dit leuen in't vage-bier. Hier-om ist goedt / een groote penitentie van synen Biecht-vader te hebben: want dese heeft